Is – இயேசு, தாம் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழச் செய்த
லாசரு வாழ்ந்த பெத்தானியாவுக்கு வந்தார் யோவான் 11:55
முதல் 12:1 வரையிலும், 9-11 வரையிலும் | 1

– Save This Page as a PDF–

இயேசு, தாம் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழச் செய்த லாசரு வாழ்ந்த பெத்தானியாவுக்கு வந்தார் யோவான் 11:55 முதல் 12:1 வரையிலும், 9-11 வரையிலும்

இயேசு பெத்தானியாவுக்கு வந்தார்; இயேசு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழச் செய்த லாசரு அங்கேதான் வசித்து வந்தார். சிந்திக்க: ‘மிக்வா’ (Mikvah) என்றால் என்ன? அது ஏன் அவசியமாக இருந்தது? அதற்கான விதிமுறைகள் யாவை? பல மெசியானிய யூதர்கள், இயேசுவை மெசியாவாக ஏற்றுக்கொண்டு அவர்மீது விசுவாசம் வைப்பதற்கு, ஞானஸ்நானம் ஏன் ஒரு தடையாக (இடறலாக) இருக்கிறது? ‘மிக்வா’ என்பது எவ்வாறு ஒரு மறுபிறப்பைப் போன்றது? இயேசு ஏன் பெத்தானியாவுக்குச் சென்றார்? சாதாரண மக்கள் ஏன் கிறிஸ்துவைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள்? லாசருவின் பிரசன்னம் ஏன் சதுசேயர்களுக்குப் பெரிதும் சங்கடத்தை ஏற்படுத்தியது? அவர்களுடைய திட்டம் என்னவாக இருந்தது?

தியானிக்க: இப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள மெசியாவின் வார்த்தைகளும் செயல்களும் உங்களுக்கு எவ்வாறு ஆறுதல் அளிக்கின்றன? துயரம் நிறைந்த அல்லது ஏமாற்றம் மிகுந்த காலங்களில் தேவன் உங்களுக்கு எவ்வாறு உதவியிருக்கிறார்? துன்புறும் பிறருடைய வேதனையை நீங்கள் எவ்வாறு பகிர்ந்துகொள்ள முடியும்? கடந்தகால காயங்களையும் ஏமாற்றங்களையும் நான் ‘அதோனாயிடம்’ (ADONAI) எவ்வாறு அர்ப்பணிக்க முடியும்?

பாஸ்கா பண்டிகைக்கான நேரம் நெருங்கியபோது, பல யூத யாத்திரிகர்கள் பாஸ்காவிற்கு முன் தங்கள் சடங்கு ரீதியான சுத்திகரிப்பிற்காக சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலிருந்து எருசலேம் என்னும் பரிசுத்த நகரத்திற்குச் சென்றனர் (யோவான் 11:55). கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தில்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நான்கு பாஸ்காக்களில் இது நான்காவது ஆகும். முதலாவது யோவான் 2:13-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது யோவான் 5:1-லும், மூன்றாவது யோவான் 6:4-லும், நான்காவது யோவான் 11:55-லும், இங்கு 12:1-லும், மேலும் 13:1, 18:28 மற்றும் 39, மற்றும் 19:14-லும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் தேதிகளைக் கொண்டு, கிறிஸ்துவின் மூன்றரை வருட ஊழியத்தில் இது நான்காவது பாஸ்கா என்று நம்மால் முடிவு செய்ய முடிகிறது.1237

பாஸ்காவை அவர்கள் முறையாகக் கொண்டாடுவதற்கு இந்த சுத்திகரிப்பு செயல்முறை இன்றியமையாததாக இருந்தது. அது, யெகோவாவின் பரிசுத்தத்தைத் தழுவுவதற்கு அவர்களைத் தயார்படுத்தும் ஒரு உடல் மற்றும் உணர்ச்சி ரீதியான மனநிலையை உருவாக்கியது. எனவே, பெரும்பாலானோர் அந்தப் புனித நாளுக்கு ஏறக்குறைய ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே பரிசுத்த நகரத்திற்கு வந்தடைந்தனர். ஆண்களும் பெண்களும் சடங்கு ரீதியான தூய்மைப்படுத்தும் நோக்கங்களுக்காக எடுக்கப்படும் நீராடலான மிக்வாவில் மூழ்கி நீராடுவார்கள். பின்னர், விந்து வெளியேற்றும் செயல் உடலைத் தீட்டுப்படுத்தும் என்று நம்பியதால், ஆண்கள் பஸ்கா பண்டிகை முடியும் வரை தங்கள் மனைவிகளுடன் உடலுறவு கொள்வதைத் தவிர்ப்பார்கள். அதேபோல், மாதவிடாய் காலத்தில் உள்ள பெண்கள் மிக்வாவில் மூழ்கி நீராட அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள், மேலும் அவர்கள் ஆலய வளாகத்திற்குள் நுழையவும் தடை செய்யப்பட்டனர். இறந்த உடலைத் தொடுவது அல்லது ஒருவரின் நிழல் இறந்த உடலின் மீது படுவது கூட ஒருவரைத் தீட்டுப்படுத்தி, பஸ்கா பண்டிகையைக் கொண்டாட முடியாதபடி செய்தது.

மேசியாவாகிய இயேசு மீதான நமது தனிப்பட்ட விசுவாசத்தை அடைவதற்கு, மேசியானிய யூதர்களான நம்மில் பெரும்பாலோர் பல தடைகளைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. அத்தகைய ஒரு உதாரணம், ஒருவேளை ஞானஸ்நானம் பற்றிய கண்ணோட்டமாக இருக்கலாம்; இது பெரும்பாலும் ஒரு யூதர் திருச்சபை உலகிற்கு “மனம் மாறுவதற்கான” அடையாளமாகக் கருதப்பட்டது. அதன் கிரேக்கச் சொல் கூட யூதர்களின் காதுகளுக்கு மிகவும் அந்நியமாக ஒலிக்கிறது. ஆயினும், புதிய ஏற்பாட்டின் பல பழக்கவழக்கங்களைப் போலவே, ஞானஸ்நானமும் அதன் வேர்களில் முழுமையாக யூதத்தன்மை

வாய்ந்தது. “பாப்டிட்ஸோ” என்ற சொல், “முக்குதல் அல்லது மூழ்கடித்தல்” என்று பொருள்படும் எபிரேயச் சொல்லான “தெவிலா” என்பதன் நேரடி மொழிபெயர்ப்பாகும். இந்த மூல சூழலில் இருந்து, பாரம்பரிய யூத மதத்தில் பல்வேறு வகையான மூழ்குதல்கள் உள்ளன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். இந்த மூழ்குதல்கள் பொதுவாக, ‘நீர்நிலைகளின் தொகுப்பு’ என்று பொருள்படும் ‘மிக்வே’ எனப்படும் சிறப்பு குளத்தில் நடைபெற்றுள்ளன.

ரபினிய பாரம்பரியத்தின்படி, ஒரு கோஷர் மிக்வேயில் முழு உடலையும் மூழ்கடிப்பதற்குப் போதுமான தண்ணீர் (சுமார் 120 கேலன்கள்) இருக்க வேண்டும். மேலும் இந்தத் தண்ணீர் “ஜீவத் தண்ணீராக” இருக்க வேண்டும்; அதாவது, குழாய் மூலம் கொண்டுவரப்படாத, இயற்கையான மூலத்திலிருந்து வரும் நன்னீராக இருக்க வேண்டும். மிக்வேயின் எத்தனை சதவீதத்தில் ஜீவத் தண்ணீர் இருக்க வேண்டும் என்பது குறித்து கணிசமான விவாதம் உள்ளது. வேறு பிரத்யேகமாக நியமிக்கப்பட்ட இடம் இல்லாதபோது, ஒரு நீச்சல் குளம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மிக்வே என்று பல அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அதேபோல், ஒரு நதி அல்லது பெருங்கடல் கூட அத்தகைய மூழ்குதலுக்கு ஒரு இயற்கையான இடமாகப் பயன்படலாம். தோராவில், குணப்படுத்துதல்கள், குழந்தை பிறப்பு அல்லது ஆசாரியப் பணிக்கான தயாரிப்பு போன்ற பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் மிக்வே சடங்கு தேவைப்பட்டது (லேவியராகமம் 12-16). குடும்பத் தூய்மைச் சட்டங்களில், ஒரு திருமணமான பெண் தனது சடங்கு ரீதியான சுத்திகரிப்பைக் குறிக்கும் வகையில் மிக்வே எடுக்கும் காலம் வரை, தனது மாதவிடாய் காலத்தில் ஒரு பாலியல் பிரிவினைக்கு (நிதா) உள்ளாக வேண்டும் (லேவியராகமம் 15:19-24). ஒரு புறவினத்தவர் மதம் மாறுவது, தனது உண்மையான மனந்திரும்புதலை அடையாளப்படுத்துவதற்காக மிக்வேயில் இறங்குவது மற்றொரு சந்தர்ப்பம் என்று ரபிக்கள் போதிக்கின்றனர். நிச்சயமாக, செயல்படும் ஆலயமோ அல்லது குருத்துவமோ இல்லாத நவீன சமுதாயத்தில், விவிலியத்தில் உள்ள பல உதாரணங்கள் பொருந்தாது. ஆயினும்கூட, நிதா, புறவினத்தவர் மதம் மாறுதல் மற்றும் ஓரளவிற்கு புனித நாட்களுக்குத் தயாராவதற்காகவும், மத சமூகங்களில் மிக்வேயில் இறங்கும் பாரம்பரியம் பின்பற்றப்படுகிறது.1238

இந்த வெளிப்புற விவரங்கள் அனைத்தையும் மீறி, ‘மிக்வே’ (Mikveh) உணர்த்தும் ஆன்மீகக் காட்சியை எவரும் தவறவிட்டுவிடக் கூடாது. ஒரு நவீன யூத விளக்கவுரையாளர் குறிப்பிட்டது போல: “மிக்வே குறித்த ஒரு விளக்கம், அதை மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகிய அனுபவங்களுடனும்; அதேவேளையில், தாயின் கருப்பைக்குள் மீண்டும் நுழைந்து, அதிலிருந்து மறுபடியும் வெளிவருவதுடனும் தொடர்புபடுத்துகிறது. நீரில் முழுமையாக மூழ்கும்போது, நீங்கள் கருப்பையில் இருக்கும் சிசுவைப் போன்றிருக்கிறீர்கள்; மிக்வேயிலிருந்து மேலே எழும்போது, நீங்கள் மறுபிறவி எடுத்தது போல உணர்கிறீர்கள்” (Yitzak Buxbaum, Jewish Spiritual Practices, பக். 569).

ஆகவே, யாத்திரீகர்கள் எருசலேம் நகரத்தைக் காண்பதற்கு முன்பாகவே, வரவிருக்கும் அந்த வாரத்திற்கான மனரீதியானத் தயாரிப்புகளைச் செய்துகொண்டிருந்தனர். பஸ்கா பண்டிகையின் விருந்துகள் சமைக்கப்படும்போது, நகரம் முழுவதும் பரவப்போகும் வறுத்த ஆட்டுக்கறியின் நறுமணத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தவாறே, அந்த விருந்துக்கும்—எருசலேமில் தவிர்க்க முடியாமல் செலுத்த வேண்டிய வரிகளுக்கும்—எவ்வாறு பணம் செலுத்துவது என்று கவலைகொண்டபடி யாத்திரீகர்கள் தங்கள் பணத்தை எண்ணிப் பார்த்தனர். வனாந்தரத்தின் வழியாக நீண்ட தூரம் நடந்ததால் ஏற்பட்ட பாதங்களின் புண் மற்றும் கால்களின் வலி ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல், அந்த ‘பரலோக நகரத்தின்’ ஈர்ப்பு விசையால் அந்தப் பயணிகள் உள்ளத்தில் மாற்றம் பெற்றனர். அவர்களின் சிந்தனைகள் இனிமேல், தங்கள் சொந்த ஊரில் உள்ள பண்ணைகள் மீதோ, அல்லது ஊர் திரும்பியதும் உடனடியாக அறுவடை செய்யப்பட வேண்டிய பார்லிப் பயிரின் மீதோ நிலைத்திருக்கவில்லை; மாறாக, அவை புனிதத்தன்மை மற்றும் தூய்மை ஆகியவற்றின் மீதே முழுமையாகக் குவிந்திருந்தன. விரைவில் அவர்கள் ‘ஒலிவ மலை’ (Mount of Olives) என்று அழைக்கப்படும் குன்றின் மீது ஏறி நின்று, தாவீதின் நகரம் அதன் முழுப் பெருமையுடன் திகழும் அந்தப் பிரமிக்க வைக்கும் காட்சியை மேலிருந்து கீழே நோக்கவிருந்தனர். ஆலயம் வெண்மையாகவும் பொன்னிறமாகவும் ஜொலிக்கும்; ஆலய மேட்டின் பிரம்மாண்டமான மதில்கள் காண்போரை வியப்பில் ஆழ்த்தும். கடவுளின் இல்லத்தின் அந்த அளவற்ற , தாங்கள் யூத வாழ்வின் மையப்புள்ளியை

[illegible].[1239]

[illegible]; [illegible], [illegible], **“[illegible]? [illegible]?”** [illegible]. [illegible], “[illegible], [illegible], [illegible]?” [illegible]. **[illegible], [illegible] (Jn 11:56-57).** [illegible]; [illegible].

[illegible] **[illegible],** [illegible], [illegible] ([illegible], **Ix** – [illegible]). [illegible] **([illegible] 12:1).** [illegible], [illegible]. [illegible], [illegible]

வீட்டில் தங்கினர். பஸ்கா பண்டிகை வாரம் முழுவதும் அதுவே அவர்களுக்குத் தங்குமிடமாக அமைந்தது; மேலும், ஒவ்வொரு இரவும் சூடான உணவும் நிம்மதியான ஓய்வும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இயேசுவும் அவரது சீடர்களும் திரும்பும் இடமாகவும் அது விளங்கியது. கிறிஸ்துவின் ஊழியக் காலமான மூன்றரை ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த நான்காவது பஸ்கா பண்டிகை இதுவாகும்.

இதற்கிடையில், இயேசு அங்கே இருப்பதை அறிந்த யூதர்களின் ஒரு பெரிய கூட்டம் அங்கு வந்தது; அவர்கள் இயேசுவைக் காண்பதற்காக மட்டுமல்லாமல், அவர் மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழச் செய்த லாசரைப் பார்ப்பதற்காகவும் வந்திருந்தனர். பெத்தானியாவில் கிறிஸ்துவின் வருகையை யாத்திரீகர்கள் அறிவித்தபோது, கலிலேயாவிலிருந்தும் பிற பகுதிகளிலிருந்தும் வந்திருந்த பல சாதாரண மக்கள், அந்தப் புரட்சிகரமான ரபியைக் காண்பதற்காக நகரத்திலிருந்து திரண்டு வந்தனர். கல்லறையில் நான்கு நாட்கள் இருந்த லாசரையும் காண அவர்கள் விரும்பினர். மனித வரலாற்றிலேயே இது போன்றதொரு அதிசயம் இதற்கு முன் ஒருபோதும் நிகழ்ந்ததில்லை. இயேசு லாசரை மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழச் செய்த பிறகு, சனகெரிம் சபை இயேசுவைக் கொல்லச் சதி செய்திருந்தது (காண்க: Ib – இயேசுவைக் கொல்லும் சதித்திட்டம்). இப்போது அவர்கள் லாசரையும், அவரை உயிர்த்தெழச் செய்தவரையும் ஆகிய இருவரையுமே அழித்துவிட விரும்பினர். “முழு தேசமும் அழிவதைவிட, மக்களுக்காக ஒரு மனிதன் மரிப்பதே சிறந்தது என்பதை நீங்கள் உணர்வதில்லையா” என்று காயாபாஸ் ஏற்கனவே கூறியிருந்தது ஒரு விசித்திரமான முரண்நகை ஆகும். ஆனால் ஒருவன் மட்டும் அவர்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை; இப்போது இருவர் தேவைப்பட்டனர். இவ்வாறுதான் தீமை வளர்ந்து பெருகுகிறது. சதுசேயர்களைப் பொறுத்தவரை, லாசர் அவர்களுக்கு இரட்டை அவமானமாக அமைந்திருந்தார். ஏனெனில், லாசரின் நிமித்தம் அநேக யூதர்கள் இயேசுவின் பக்கம் திரும்பி, அவரை விசுவாசிக்கத் தொடங்கினர்; அதே வேளையில், லாசர் அவர்களின் கோட்பாடுகளுக்கு எதிராக நிற்கும் ஒரு நேரடிச் சாட்சியாகவும் விளங்கினார். அவர்கள் உயிர்த்தெழுதலை மறுத்து வந்தனர்; ஆனால் இதோ, மரணத்தை வென்று மீண்டும் உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு மனிதன் அங்கே நின்றுகொண்டிருந்தான்!1240 எனவே,

அந்தச் சான்றை அழித்துப்போடுவதற்காக, லாசரையும் கொன்றுவிட சதுசேயர்கள் திட்டமிட்டனர் (யோவான் 12:9-11).